

عنوان مقاله:

عرفان و سینما

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسرین پورمعینی - دانشجوی کارشناسی ارشد عرفان اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

نسترن مصطفوی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی - دانشگاه آزاد اسلامی بین الملل واحد کیش

یاسمن مصطفوی - دانشجوی پزشکی

خلاصه مقاله:

هنر و عرفان دو جلوه بارز برای بیان ارائه حقیقت هستند که از دیرباز رابطه و پیوندی عمیق میان آن دو وجود داشته است و به صراحت می توان گفت هنرمندان جهان اسلام و هنرمندان شرقی دارای گرایشات و تمایلات عرفانی بوده اند. هنر هفتم (سینما) با نگرش ها و نگارش های عرفانی شباهت ها و مشترکات فراوان دارد که در این مقاله به کندو کاش آنها پرداخت شده است. تصاویری که در قاب سینما به حرکت در می آیند یاد آور تصویر سازی آفرینش جهان هستی می باشند که هنر نمایی حق تعالی تصویر و تمثلی است از حقیقت و کنه هستی. زبان هنر زبان رمز و راز است همان طور که کلید فهم عرفان آشنایی و تسلط بر زبان نمادین است. در سالهای اخیر بحث بر سر سینمای دینی با آئینی تحت عناوین چون سینمای عرفانی یا سینمای اشراقی یا سینمای شهودی و در یک کلمه « سینمای معناگرا » باعث خلق آثاری سرشار از محتوا و معنا برای کسب معرفت و کشف حقیقت گردیده و از طرف درغرب کمپانی هالیوود با ساخت فیلم هایی با مضامین عرفانی احیاگر و مروج عرفان شرقی به خصوص بودیسم می باشد.

کلمات کلیدی:

هنر، سینمای اشراقی، عرفان و سینما، عالم مثال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370127>

